

Sladkogorski list

25. MED LETOM

23. SEPTEMBER 2012

Leto IX, šte. 39

Evangelij: Jezusov učenec je drugim služabnik Mr 9,30-37

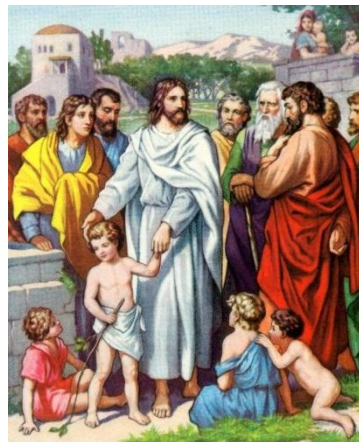
³⁰Tisti čas so Jezus in njegovi učenci prepotovali Galilejo, vendar ni želel, da bi kdo to izvedel. ³¹Učil je namreč svoje učence in jim govoril: »Sin človekov bo izroččen v človeške roke in ga bodo umorili, ko pa bo umorjen, bo po treh dneh vstal.« ³²Oni niso razumeli te besede, a so se ga bali vprašati.

³³Prišli so v Kafarnaúm. Ko je bil v hiši, jih je vprašal: »O čem ste se menili med potjo?« ³⁴Oni pa so molčali, kajti med potjo so razpravljali med seboj, kateri izmed njih je največji.

³⁵Tedaj je sédel, poklical dvanajstere in jim rekel: »Če kdo hoče biti prvi, naj bo izmed vseh zadnji in vsem služabnik.«

³⁶In vzel je otroka, ga postavil mednje, ga objel in jim rekel:

³⁷»Kdor sprejme enega takih otrok v mojem imenu, mene sprejme; kdor pa mene sprejme, ne sprejme mene, temveč tistega, ki me je poslal.«

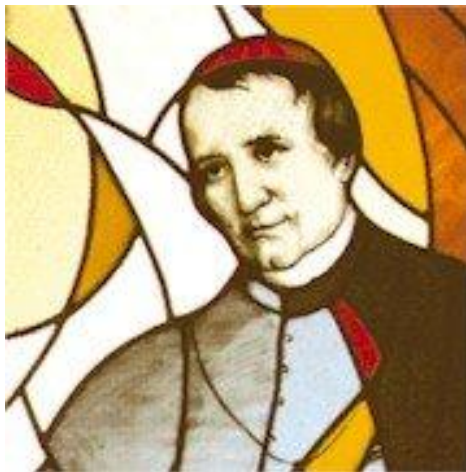
OTROK – MERILO STANJA DRUŽBE

Jezusovi učenci so se zanimali za položaje in mesta. Kaj bi za resne in ambiciozne može lahko bilo pomembnejše, kot so položaj, ugledno mesto in družbeni prestiž? In za žene na poti emancipacije velja očitno enako. Njim pravi Jezus, da je služenje edino merilo prave človekove veličine. V sredo njihove spoštovanja vredne družbe je postavil otroka. Učenci so to morda občutili kot nekaj neprimernega. Otrok vendar lahko le moti. Jezus pa jih je s takšnim ravnanjem želel opozoriti na nekaj, kar je zares pomembno, kar človeka zares dela velikega. Govori jim: »Kdor sprejme enega takih otrok, sprejme mene in tistega, ki me je poslal.« Služiti otroku pomeni služiti Bogu. Nič ni večjega kot služiti Bogu. Sprejeti otroka ne pomeni dati miloščine in ga nato poslati v stran, temveč pomeni sprejeti skrb in odgovornost zanj.

Nekateri zastopajo mnenje, da je Jezus kot primer služenja ta primer izbral zato, ker so v njegovem času otroke imeli za najmanj vredne in so bili deležni najmanj spoštovanja. S primerom otroka je Jezus želel povedati, da morajo učenci služiti tudi najmanjšim. Mogoče bi lahko šli še dlje in rekli, da je Jezus tukaj uporabil primer, ki ga ne bi mogli nadomestiti z nobenim drugim. Postavil je namreč splošno merilo tega, kar je v človekovem življenju in ravnanju zares pomembno in prav. Danes lahko to posebno dobro razumemo. Otroci, posebej majhni, so velikokrat izpostavljeni okolici, pred katero so nemočni. Vemo, kako zelo je uspešen razvoj otroka pogojen tudi z okoljem, v katerem živi. V skladu s

tem se na razvoju nekega otroka lahko razbere tudi stanje njegove okolice. Otroci so najbolj nemočni in najbolj občutljivi člani človeške družbe. Z njimi ni mogoče nekaznovano in brez posledic manipulirati. Lahko jih označimo za seizmografe človeške družbe. Odrasli lahko nekaj zakrivamo sebi in drugim. Z mnogimi besedami in opravičili si lahko zamegljujemo resnico. Stanje otrok pa kaže, kaj se v človekovem življenju, posebej v skupnem življenju zares dogaja.

SLOMŠEK KOT DUHOVNIK PRED NASVETEJŠIM

Kot duhovnik je Slomšek rad zahajal pred tabernakelj. Njegovi življenjepisci ga opisujejo kot duhovnika »pred Najsvetejšim«. Kot duhovnik je Slomšek pogosto »najprej za hip stopil v cerkev, kjer je pred Najsvetejšim kratko pomolil, potem pa je šel v župnišče«. Tudi kot bodoči škof je ohranil ljubezen do Najsvetejšega. Življenjepisci opisujejo tudi, kako je na poti v Salzburg obiskal Celje. »Ko je prišel do pročelja, (je) predrl špalir in solzan pohitel v svetišče. V cerkvi se je vrgel pred Najsvetejše.« Najsvetejše je Slomšku pomenilo vse. Iz njega je črpal moč in ljubezen. Ob nastopu svoje škofovske službe je v svojem prvem pastirskem

pismu že klical k evharistiji: »Očetje, kadar prvi košček kruha svojemu otroku urežete, k nebesom mu pokažite, kjer dobrotljivi Oče prebiva in otroku kruha daje.« Tudi berače je obdaril, če so pristopili k obhajilu. Okrog vratu jim je obesil svetinjo Matere Božje. V sveti evharistiji je Slomšek gledal največjo skrivnost vere in povzetek vseh čudežev. Zato je pol stoletja pred odlokom Pija X. o pogostem obhajilu klical svojim vernikom glede prejetje Rešnjega telesa: »Nazaj k praksi prvih kristjanov!« Slomšek je v središče vsega postavil evharistijo, za katero pravi, da je »sonce Božje službe, jedro naše svete vere, srce vseh naših pobožnosti, živ studenec ljubezni, največja skrivnost naše vere«. In tudi na smrtni postelji je želel tolažbe Božjega kruha. »Kljub vsem bolečinam je vstal /.../. Vsem so trepetale sveče v rokah, ko so ga videli v tej junaški ljubezni do Najsvetejšega. Ko je prejel sv. obhajilo, je zopet sam vstal, odložil talar in legel v posteljo.«

Po: Kruh življenja

ANTON MARTIN SLOMŠEK je bil rojen 21. 11. 1800 na Ponikvi pri Grobelnem - na kmečkem posestvu Slomu v Unišah. Kaplan Jakob Prašnikar ga je pripravil, da je lahko leta 1814 vstopil najprej v nemško in nato latinsko šolo v Celju, kjer je končal šest razredov gimnazije. Po liceju v Ljubljani, kjer se je srečal s Francetom Prešernom, Senju in Celovcu je vstopil v celovško bogoslovje, ki ga je končal 1825, ko je postal kaplan na Bizeljskem. Leta 1827 je šel za kaplana v Novo Cerkev pri Celju, bil devet let (1829 - '38) spiritual v celovškem bogoslovju, 1838 je postal nadžupnik, dekan in šolski nadzornik v Vuzenici, 1844 stolni kanonik v Št. Andražu na Koroškem in sočasno šolski nadzornik za vso lavantinsko škofijo. Aprila 1846 je prevzel službo celjskega opata in že čez mesec dni bil imenovan za

lavantinskega knezoškofa. Škofovsko posvečenje je prejel 5. julija 1846. Leta 1851 je ustanovil bratovščino sv. Cirila in Metoda (sedanja Mohorjeva družba), 1859 pa prestavil sedež lavantinske škofije iz Št. Andraža na Koroškem v Maribor, kjer je 24. 9. 1862 v sluhu svetosti umrl.

Kot šolski nadzornik in nenazadnje tudi kot škof si je prizadeval za uvedbo slovenščine v osnovne šole. V ta namen je pripravil znameniti učbenik Blaže in Nežica v nedeljski šoli. Slomšek je bil tudi pesnik - številne pesmi so ponarodele. Njegova prozna dela so močno "katehetsko poučna", številne misli dajejo nasvete za življenje, pridige razkrivajo globoke in pretresljive resnice, zgodovinski spisi spoznavajo vnetost slovenskega človeka za lasten jezik, rod in dom. Vsi ti številni Slomškovi spisi so zbrani v knjigi Slomškovo berilo.

4. julija 1998 je papež Janez Pavel II. potrdil odlok, ki Antonu Martinu Slomšku priznava čudež in s tem stanje blaženosti. Septembra leta 1999 pa ga je v Mariboru razglasil za blaženega.

SLOMŠKOVA NEDELJA

Danes je Slomškova nedelja. Osrednja slovesnost bo potekala v Mariborski stolnici, kjer je grob blaženega Antona Martina Slomška, saj letos obeležujemo 150 let njegove smrti. Med 11 in 14.30 uro bo na Slomškovem grobu molitev. Ob 14.30 bo pred stolnico glasbeni program, ki ga pripravlja radio Ognjišče. Ob 16. uri pa bo slovesna sveta maša, ki jo bo ob somaševanju škof in duhovnikov vodil apostolski nuncij v Sloveniji nadškof Juliužs Janužs. Avtobus bo peljal skozi Lemberg od 13.15 uri, še so prosta mesta, zato res lepo vabljeni.

PRAZNIK BL. A. M. SLOMŠKA

V ponedeljek 24. septembra je praznik bl. A. M. Slomška. Sveta maša bo 8. uri. Zvečer ob 19. uri lepo povabljeni na Ponikvo, Slomškovo rojstno župnijo, kjer bo slovesna sveta maša in molitev za njegovo kanonizacijo.

MIHAELOVA NEDELJA PRI SV. MIHAELU

V nedeljo bo sv. maša pri sv. Mihaelu ob 10. uri. V župnijski cerkvi bo sveta maša ob 8.30 uri, zato v nedeljo v Lembergu ne bo svete maše.

SVETE MAŠE OB ČETRTEKIH

V prihodnje bodo svete maše **ob četrtekih ob 16. uri.**

VEROUK

V četrtek bo verouk od 1. do 7. razreda. V petek 8. in 9. razred ob 17.00, ob 18.00 mladinci in animatorji.

ROMANJE V MEDŽUGURJE

V času od srede 3. do petka 5. oktobra 2012 bomo romali v Medžugurje. Cena romanja je 110€. Nekaj mest je še prostih. Vabljeni.

LETO VERE

Papež Benedikt XVI., je za čas od 11. oktobra 2012 do 24. novembra 2013 razglasil leto vere. Osrednji namen leta je, da bi se v vsakem

LETO VERE 2012
2013

verniku vzbudilo hrepenenje po izpovedovanju vere v polnosti s prenovljenim prepričanjem, zaupanjem in upanjem. To bo priložnost tudi za poglobitev praznovanja vere v bogoslužju, zlasti v eucharistiji, ki je »vrhunec, h kateremu teži delovanje Cerkve, in hkrati vir, iz katerega izhaja vsa njena moč«. Poleg tega sta namena leta vere tudi okrepiti življenjsko pričevanje vernikov, da bo raslo v svoji verodostojnosti ter da bi znova odkriti vsebine vere, ki jo izpovedujemo, živimo in molimo.

ČIŠČENJE IN KRAŠENJE ŽUPNIJSKE CERKVE

V tednu, ki je pred nami, skrbijo za župnijsko cerkev verniki iz Dolge Gore.

25. NEDELJA MED LETOM - SLOMŠKOVA			
Ponedeljek 24.9.2012	bl. Anton Martin Slomšek, škof	8.00	za + Mirana Jecl
Torek 25.9.2012	sv. Sergij Radoneški menih	9.00	Lemberg: za + Stanka Laurenčak
Sreda 26.9.2012	sv. Kozma in Damijan mučenca	ni svete maše	
Četrtek 27.9.2012	sv. Vincencij Pavelski ustanovitelj lazaristov	16.00	za + Silvestra Žaberl
Petek 28.9.2012	sv. Vaclav mučenec	8.00	za + Marijo Žnidar
Sobota 29.9.2012	sv. Mihael, Gabrijel in Rafael, nadangeli	8.00	za + Franca Zorin
Nedelja 30.9.2012	26. NEDELJA MED LETOM - MIHAELOVA sv. Hieronim duhovnik	8.30	Sladka Gora za + Ivana Strašek
		10.00	Sv. Mihael za + Hermino Žnidar

Naslov: www.sladkagora.com:

Izdala Župnija Sladka Gora, 3240 Šmarje pri Jelšah,
tel. 03/582-11-32 ali 041/265-740, Odgovarja Tadej Linasi, župnik in dekan